

Новинари Б92 увелико су преузели и државни РТС где све чешће гостују предавачи школе "Срби су криви за све"

У Београду, познато је, постоји група људи, јавно експонираних, који ево већ 20 година улажу максимум сопствених могућности да "свету и Србима" покажу како је Србија за све крива: за сваки повишени тон у политици бивше Југославије, сваку свађу, пуцањ, жртву, срушену кућу, сваки опали лист са гране.

Никада од њих нисмо чули, нити ћемо, једну једину лепу реч за Србе као народ. А ко су они? Има ту неколико бивших и садашњих политичара, пар новинара и адвоката, групаца социолога, правника и историчара, понеки глумац... и били би потпуно безначајни у тој работи да немају своје медије. Главни им је Б-92.

Ових дана у Београду се обележава осам година од убиства Зорана Ћинђића и то је био разлог да се ови црни гавранови поново огласе. Све знају, најпапетнији су и најбоље обавештени, нема поштенијих од њих, само су они савест Србије, покојни Зоран је баш њима у аманет оставио своје програме и визије, једино они знају ко стоји иза Зорановог убиства и шта сада треба да се ради у Србији.

Не може човек ни да претпостави шта све ови самозвани телали могу да изговоре, само им дајте камеру и микрофон. За разношење приче брине се Б-92.

Последње сочињеније истурено из овог мрачног легла је ТВ филм "Атентат, наша приватна ствар". Помпезно су га најављивали и потом емитовали на ТВ Б-92. Стегао сам стомак и одгледао до краја. Основна теза гласи; зло је кренуло из Србије, побило што се побити могло - од Вуковара, преко Сребренице до Косова - а онда се 12.3.2003. године вратило у Београд да убије последњу наду Србије, Зорана Ћинђића.

Метафорично, ради се о српском метку испаљеном са Газиместана 1989. године, који је летео и убијао по дивним пределима Титове Југославије.

Од тог почетног дела филма, који на рацијом отвара глумица Мирјана Карановић, па до краја дефилију ликови из споменуте јазбине. Мржња цури са екрана, руком може да се опипа. Нема другачијег мишљења, различитог става, бар једне реченице која би у том мраку севнула као варница, показала да та чељад ипак могу да истрпе и другачије мишљење. Бар минимално и бар на тренутак. Ништа од тога. Срби су криви за све, Срби су злочинци, агресори, сви остали су жртве. Једино су Срби убијали и разарали. Само Срби имају убице, сви остали имају гробове.

По ономе што сам последњих година могао да региструјем кроз хрватске медије, ни ХДЗ више не брани тезу о "српској агресији на Хрватску" као што то, зајапурено и са много страсти, чине ови којима је Б-92 разгласна станица. За њих је и Хрватска странка права Анте Ђапића и Данијела Срба, умерена хрватска опција. Сарајево да не спомињем. Тамо се тек с времена на време појави неки екстрем чије се мишљење о Србима и Србији може мерити са ставовима које преко Б-92 пласира школа мишљења "Срби су криви за све".

Има ли и оваква работа право на постојање? Има, наравно. Није то проблем српског друштва, проблем је што такви ставови - у интеракцији која је све снажнија - постају и ставови службене српске политике. О медијима да не говорим; новинари Б-92 увелико су преузели државни РТС где се све више и све гласније проносе горњи ставови и где све чешће гостују предавачи школе "Срби су криви за све".

Додатни проблем је у томе што ТВ Б-92 има националну фреквенцију. Та врста дозволе намеће овој телевизији, и свакој другој у истом статусу, обавезу да се ради професионално, уравнотежено, без навијања и без сејања мржње. У пракси би то подразумевало емитовање филма "Атентат, наша приватна ствар" али и филма чија је суштина потпуно супротна.

Па зар то није било једно од главних обећања ДОС-а пре него су 2000. преузели власт; нека цвета хиљаду цветова, нека се чује и друга страна. Е, тога у Србији више нема. Постоји само једно мишљење и једна страна; она која се докопала власти у дану када су гореле зграде Народне скупштине и Радио телевизије Србије. Данас, боље него икада, видимо шта је тога дана заиста изгорело.

(Вести)